ด้วยการเรียนศึกษาความเป็นมนุษย์ ซึ่งกระทำได้ด้วยการสอน การอบรมจริยธรรม (พุทธทาสภิกขุ, 2537, หน้า 15) หลักพุทธธรรมก็เป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่ง ต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าทางจิตใจ มีสามัญสำนึกของความถูกต้องไม่ขัดกับความจริง จะเห็นได้ว่าการจะพัฒนาพระภิกษุสามเณรให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าอยู่ที่บทบาทของพระสังฆาธิการมีหน้าที่ในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาให้ยั่งยืนถาวรสืบไป (กรมการศาสนา, 2542, หน้า 8) โดยเฉพาะพระสังฆาธิการในจังหวัดนครพนม ซึ่งปัจจุบันการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครพนม ถือว่ามีประสิทธิในระดับหนึ่ง แต่ต้องการเห็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่ศึกษาถึงสภาพปัญหาของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครพนม เพื่อศึกษาหลักพุทธธรรมสำหรับการพัฒนาพระภิกษุสามเณร และสร้างรูปแบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครพนมและนำเสนอต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหารูปแบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครพนม

2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะรูปแบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครพนม

3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครพนม

3. ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ทฤษฎีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย 1) กระบวนการฝึกอบรม ได้แก่ การฝึกอบรมกาย การฝึกอบรมศีล การฝึกอบรมจิต และการฝึกอบรมปัญญา 2) กระบวนการศึกษา ได้แก่ การศึกษากาย การศึกษาศีล การศึกษาจิต และการศึกษาปัญญา 3) กระบวนการพัฒนา ได้แก่ การพัฒนากาย การพัฒนาศีล การพัฒนาจิต และการพัฒนาปัญญา

2. ขอบเขตด้านประชากร

การสัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ พระสังฆาธิการระดับผู้ช่วยเจ้าอาวาส จำนวน 1 รูป พระสังฆาธิการระดับเจ้าอาวาส จำนวน 6 รูป พระสังฆาธิการระดับเจ้าคณะตำบล จำนวน 8 รูป พระสังฆาธิการระดับเจ้าคณะอำเภอ จำนวน 7 พระสังฆาธิการระดับเจ้ารองเจ้าคณะจังหวัด 2 รูป พระสังฆาธิการระดับเจ้าคณะจังหวัด จำนวน 1 รูป การสนทนากลุ่มเฉพาะ ได้แก่ กลุ่มพระสังฆาธิการในจังหวัดนครพนม 5 รูป กลุ่มอนุศาสนาจารย์ นักวิชาการศาสนา จำนวน 5 คน รวมทั้งหมด จำนวน 10 รูป/คน